

и бодъръ — Нейсе, ще помни, но и ти да помнишъ. Утрѣ и въ други день сме свободни.

Д. Попозъ се хаяхъ и той да яде тамъ гдѣто азъ, при Спира на Ралии. Днесъ играхъ прѣдъ него ролята си и, надѣя се, доста сполучливо. Напраихъ се съ съсмъ разучарованъ отъ Руссия и полудѣхъ отъ «тоска по родинѣ». Той ме попита за работата ми, за която му бѣхъ разказалъ въ Букурещъ, когато ъхъ бѣхъ подно илъ съ писмото си до Графа и ъхъ бѣхъ прѣкженилъ съ иданнето си тука, разбира се, само да го залъжа, понеже бѣхъ изгубилъ до вѣрието си въ искреността му къмъ мене даже въ то а чисто патриотическо предприятие. У него и Бахчезаногъ бѣше останжло сжмгѣние, особенно подхранено отъ ходението на К. Попова въ Севастополь. Азъ му отговорихъ че работата пропадна, като Кривцовъ не е челоуѣкъ да се прѣдприема съ него подобно нѣщо и като съмъ се скаралъ жестоко съ Аристого, притурихъ, като го поглѣдахъ: кжса-кесъ

А по мръкване, Кривцовъ ми съобщи че получилъ телеграмма отъ горѣ, въ която се казва че «Цанковъ на 8 т. ще има втора ауденция у Императора и че го викатъ (А А-ча) да побърза за да се види съ Цанкова». Кривцовъ заключава че е повѣялъ добъръ вѣгтеръ къмъ наша страна, вѣроятно вследствие писмото ми послѣдното и Мусевича. Но пакъ каза че не може замина до идущата Сжббота. При това ме увѣри че ще ми достави 5 стѣкленца мжнини съ най-силната отрова «стрихнинъ», отъ която човѣкъ въ двѣ три пехърквания изпущалъ духъ, и която можела да трае безъ да се поврѣжда отъ влага и пр.

6—II. 2 ч. 5. м. сл. 0.

Днесъ доста забѣлжжително начало. Станяхъ нѣ-рано, четохъ до пладиѣ, отидохъ и нахранихъ се, дойдохъ си и сѣд-няхъ да пиша. Орловски, който ми дрънкаше разни неврѣли спомѣна ми че моето отивание въ България било необяснимо че «ишъ-арасжиди ишъ варъ» и т. п. Моитѣ обикновенни въз-ражения не много повлияха на него. И наистина, добръ е да си промисля, не ще ли бжде полезно да измисля нѣкой новъ резонъ, ужъ таенъ, като че ме пращатъ съ писмо до Стамбо-